



CONSELL DE GARANTIES ESTATUTÀRIES DE CATALUNYA

Nota en relació amb el Dictamen del Consell de Garanties Estatutàries 11/2013, de 13 de setembre, sobre el Reial decret 396/2013, de 7 de juny, pel qual es regula el Comitè tècnic estatal de l'Administració electrònica

Conclusions del Dictamen:

***Primera.** L'article 15.h del Reial decret 396/2013, de 7 de juny, pel qual es regula el Comitè tècnic estatal de l'Administració judicial electrònica, interpretat d'acord amb el fonament jurídic segon, no vulnera les competències de la Generalitat de Catalunya.
Adoptada per unanimitat.*

L'article 15 del RD 396/2013 enuncia les competències de la Comissió Permanent del Comitè tècnic estatal de l'Administració judicial electrònica, i preveu, entre d'altres, a la lletra *h*, la d'elaborar la proposta de les anàlisis de redisseny funcional i simplificació en l'aplicació dels mitjans electrònics a la gestió dels procediments, processos o serveis.

En l'àmbit de l'Administració judicial electrònica, l'article 104.c EAC descriu quines són les tasques que corresponen a la Generalitat («[l]a configuració, la implantació i el manteniment de sistemes informàtics i de comunicació»), amb una excepció expressa «sens perjudici de les competències de coordinació i homologació que corresponen a l'Estat», les quals estan limitades a una finalitat específica «per a garantir la compatibilitat del sistema» informàtic, la qual cosa és congruent amb la previsió de l'article 230.5 LOPJ, que determina que el Consell General del Poder Judicial haurà d'assegurar la compatibilitat dels programes i les aplicacions informàtics, i amb la de l'article 560.1.16, lletra *l*, LOPJ, que faculta el Consell General del Poder Judicial per establir reglamentàriament les bases i els estàndards de compatibilitat dels sistemes informàtics que s'utilitzin en l'Administració de justícia.

Les competències de la Generalitat previstes estatutàriament, pel que fa a mitjans personals i materials (art. 103 i 104 EAC), es vinculen directament amb la competència plena d'aquesta en la determinació de la creació, el disseny, l'organització, la dotació i la gestió de les oficines judicials i dels òrgans i els serveis de suport (art. 105 EAC), en tant que aquelles són eines al servei de l'oficina judicial, com a nou concepte de funcionament de l'Administració de justícia d'una forma més integrada i eficient.

L'abast de l'anàlisi del redisseny funcional, prevista a l'article 12.h, no està delimitat amb precisió, però és lògic que compregui l'estudi de la composició de la seqüència del procediment a fi de procedir a la seva adaptació sobre la base de detectar si arrossega tràmits prescindibles o susceptibles de millora, ja sigui alterant la seva ubicació, acumulant-los amb altres tràmits o canviant la forma com es desenvolupen, a banda d'altres aspectes considerats legalment. Interpretat d'aquesta manera, resulta clar que la Comissió Permanent del Comitè no té facultats per actuar directament en l'aplicació electrònica, ni tampoc li pertoca configurar unilateralment el programa o sistema informàtics, susceptibles de ser implementats, sinó que, al nostre entendre, simplement ha de fer una proposta d'anàlisi amb vista a la seva ulterior configuració i implantació, que duren a terme les administracions competents. Per tant, una interpretació de la norma que permetés a l'Estat invocar la coordinació com a títol habilitant per efectuar aquest tipus d'activitats, que ultrapassen les funcions de mera anàlisi i estudi, en un àmbit que no és el de la interoperabilitat, no és compartida per aquest Consell. En conseqüència, si la Comissió pretengués fer una recomanació que comportés una reducció del camp de decisió de la Generalitat per configurar el sistema, capaç de ser aplicat, aleshores aquesta actuació seria del tot antiestatutària.

L'activitat de la Comissió Permanent s'ha d'interpretar en el sentit que es du a terme purament una funció propositiva, sense caràcter vinculant, en un àmbit preliminar o preparatori, que es pren en el si d'un òrgan cooperatiu d'índole consultiva, la qual pot ajudar, a les comunitats autònomes amb competències en la matèria, a decidir-se en una o altra direcció.

En conclusió, l'article 15.h RD 396/2013, si s'interpreta en el sentit que hem exposat, no vulnera les competències de la Generalitat sobre l'Administració judicial electrònica, establertes per l'article 104.c EAC.

Segona. *L'article 12.1.f i les disposicions addicionals quarta i cinquena del Reial decret 396/2013, de 7 de juny, pel qual es regula el Comitè tècnic estatal de l'Administració judicial electrònica, no vulneren les competències de la Generalitat de Catalunya.*
Adoptada per unanimitat.

L'article 12.1.f RD 396/2013 assenyala, entre les competències del Ple del Comitè tècnic estatal de l'Administració judicial electrònica, la d'«[e]stablir els plans i els informes que s'han d'elaborar per al coneixement i seguiment periòdics de l'estat de la interoperabilitat, la seguretat i el grau d'implantació de l'Administració judicial electrònica. Aprovar-los i autoritzar-ne la difusió pública».

L'acció d'establir, aprovar i autoritzar la difusió dels plans i informes per al coneixement i el seguiment periòdics de l'estat del grau d'implantació de l'Administració de justícia electrònica no sostreu ni limita les competències de la Generalitat, ja que són activitats merament accessòries o complementàries, no decisòries, de manera que no tenen pròpiament el caràcter de competències executives per si mateixes.

El Tribunal Constitucional ha dit que les competències executives «son por regla general aplicativas, llevando a la práctica lo establecido por disposiciones normativas» (STC 196/1997, de 13 de novembre, FJ 7). D'aquesta manera, més enllà que es tracta d'activitats d'aplicació de l'ordenament jurídic, que inclouen la potestat d'administració, així com la de dictar reglaments interns d'organització dels serveis corresponents (STC 35/1982, de 14 de juny, FJ 2), podem integrar en el concepte de competències executives un feix divers de facultats, que es caracteritzen per tenir un component d'índole resolutiva. En canvi, les activitats de caràcter merament informatiu o d'estudi són funcions complementàries i accessòries, que poden tenir sentit especialment en els òrgans de cooperació, en tant que les administracions competents posen en comú experiències, informació i estudis, amb vista a la realització d'una activitat consultiva de conjunt, que servirà perquè cada ens, en l'àmbit de les seves competències, prengui la decisió corresponent.

Per tant, les activitats qüestionades són activitats simplement informatives, de coneixement o de seguiment, i no tenen caràcter vinculant ni tampoc la capacitat de traduir-se en actes de gestió, de manera que no impliquen l'exercici de funcions de caràcter executiu i, per tant, no poden incidir sobre l'àmbit propi de les competències, que corresponen a les comunitats autònomes, en el nostre cas a la Generalitat. En conseqüència, les funcions que preveu l'article 12.f RD 396/2013 no envaeixen les competències de la Generalitat, assumides en virtut de l'article 104.c EAC.

La disposició addicional quarta RD 396/2013 fa referència als informes consultius del Comitè tècnic estatal de l'Administració judicial electrònica sobre l'ús dels sistemes de videoconferència, la universalització de l'accés als serveis electrònics i el funcionament electrònic dels arxius judicials, i estableix sintèticament que aquests els adreçarà al ministre de Justícia i que, quan el Comitè els encomani, ordenarà els terminis, els requisits i les condicions d'elaboració d'aquests informes.

Aquesta disposició preveu, també, una activitat d'estudi, consultiva i no decisòria, no relacionada amb la interoperabilitat, en què es reserva la coordinació a l'Estat, realitzada per un òrgan de caràcter consultiu (art. 8.1 RD 396/2013), que no limita les competències que corresponen a la Generalitat d'acord amb la lletra c de l'article 104 EAC, ni tampoc amb la lletra d pel que fa específicament als arxius.

La disposició addicional cinquena RD 396/2013 preveu, en el primer paràgraf, la col·laboració amb el Consell General de Procuradors dels Tribunals, de manera que permeti l'execució concertada a través de convenis, d'acords i de projectes necessaris per a la plena i efectiva implantació de l'Administració judicial electrònica en la procura (previst genèricament en la disposició addicional dotzena de la Llei 18/2011). Amb aquesta finalitat, disposa la creació d'un grup de treball de composició paritària amb aquell per iniciar la col·laboració deguda. Per la seva banda, el segon paràgraf preveu que participi en aquest grup, necessàriament, la Subdirecció General de Noves Tecnologies del Ministeri de Justícia en relació amb la implantació del sistema informàtic de telecomunicacions *Lexnet*.

La disposició encomana a un grup de treball, constituït en el si del Comitè tècnic, la tasca «d'iniciar la col·laboració deguda que permeti l'execució dels convenis, els acords i els projectes necessaris per a la implantació plena i efectiva de l'Administració judicial electrònica». Els termes de la disposició «iniciar» i «que permeti» posen en relleu la funció de promoció o foment d'aquest grup de treball. En aquest sentit, el grup de treball creat al si del Comitè, com el mateix Comitè, no són altra cosa que impulsors o catalitzadors de convenis entre les institucions competents, tant estatals com autonòmiques. Pròpiament, d'aquest precepte no es desprèn que s'atribueixi al Comitè tècnic, i menys encara al grup de treball constituït, la capacitat de signar convenis o acords amb el Consell General de Procuradors dels Tribunals en relació amb el desplegament de les aplicacions informàtiques en l'Administració de justícia. La signatura de convenis, en cap cas, podria assumir-la el Comitè, el qual, com a òrgan consultiu de cooperació, no pot substituir l'exercici de les competències que estatutàriament han assumit les comunitats autònomes, ni els altres òrgans i institucions que hi són representats. Són les comunitats autònomes, i en particular la Generalitat, les que, exercint les funcions corresponents en matèria de mitjans materials al servei de l'Administració de justícia, poden signar els convenis que considerin convenients amb el Consell i amb els col·legis de procuradors per tal d'estendre l'ús dels mitjans telemàtics de comunicació dels actes processals.

En aquest sentit, la vigència dels convenis signats per part de la Generalitat no queda en suspens per la disposició addicional cinquena RD 396/2013. Aquest precepte no invalida ni afecta els convenis ja signats, perquè no opera directament en tant que depèn de la signatura dels convenis, els quals, segons la disposició qüestionada, només són promoguts. Igualment, aquest precepte, que només promou la signatura de convenis en l'àmbit estatal, no exclou pas la concertació futura mitjançant altres acords en els quals participin les comunitats autònomes i els consells respectius o els col·legis de procuradors.

Pel que fa a la previsió del segon paràgraf d'aquesta disposició, aquesta només és aplicable respecte d'aquelles administracions que estiguin aplicant el sistema informàtic *Lexnet* per a la presentació d'escrits i documents, i no es pot referir a aquelles altres que no l'utilitzin.

Barcelona, 16 de setembre de 2013